

Vrijeđanje vjere u stanju velike srdžbe

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Muhammed b. Salih el-Usejmin

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿سب الدين وهو في حالة غضب﴾

﴿شديد﴾

« باللغة البوسنية »

محمد بن صالح العثيمين

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Vrijeđanje vjere u stanju velike srdžbe

Pitanje:

Koji je propis čovjeka koji u stanju velike srdžbe vrijeđa vjeru, koji su uslovi za pokajanje od ovog grijeha i da li se brak takvog razvrgava?

Odgovor:

Hvala Allahu;

Nevjernik je i odmetnik od vjere onaj ko psuje i vrijeđa islamsku vjeru i sa njom se ismijava. Allah nam govori o ljudima koji su se ismijavali sa islamom, i govorili da to samo rade iz zabave, da se to njihovo djelo računa ismijavanjem sa Allahom, Njegovim ajetima i Poslanikom, te da su zbog toga postali nevjernici.

Uzvišeni Allah veli: *A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: Mi smo samo razgovarali i zabavljali se. Reci: Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.* (Et-Tevbe, 65-66.)

Dakle, ismijavanje sa Allahovom vjerom, njeno vrijeđanje, zatim vrijeđanje Allaha i Poslanika i ismijavanje sa njima je djelo koje izvodi iz okvira islama.

Ali i pored toga, za takvu osobu postoji mogućnost pokajanja, jer Allah Uzvišeni veli: *Reci: O robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost, jer će Allah sve grijeha*

oprostiti. On, uistinu, mnogo prašta i samilostan je. (Ez-Zumer, 53.)

Ukoliko se čovjek iskreno pokaje i ispuni uslove pokajanja, Allah Uzvišeni će mu to primiti.

Postoji pet uslova za primanje pokajanja:

Prvi: Iskreno pokajanje.

Pokajanje ne smije biti radi pretvaranja ili da bi se to pročulo među ljudima, ili iz straha od ljudi, ili zbog nekog ovosvjetskog interesa. Iskreno pokajanje je kada čovjek iskaže svoje kajanje radi Allaha i straha od Njega, te se pri tome nada Njegovoj milosti.

Drugi: Žaljenje za onim što je učinjeno od grijeha, na način da čovjek u grudima osjeti tegobu zbog grijeha kojeg se mora riješiti.

Treći: Napuštanje grijeha od kojeg se kaje i neustrajavanje na njemu. Ako je grijeh bio ostavljanje neke dužnosti, onda će pokušati koliko može da je uradi, a ako je grijeh bio činjenje nečega zabranjenog, onda će ga napustiti i udaljiti se od njega. Ukoliko se radi o grijehu prema nekom čovjeku, onda će ispuniti svoju obavezu prema njemu ili će od njega tražiti halala.

Četvrti: Čvrsta odluka u srcu da se nikada više neće vratiti tom grijehu od kojeg se pokajao.

Peti: Da pokajanje bude u periodu kada se ono prihvata, a taj period se djeli na opći i posebni.

Opći je prije izlaska Sunca sa zapada, jer se pokajanje nakon toga neće više primiti. Uzvišeni veli: ***Onoga dana kada neki predzanaci od Gospodara tvoga dođu, nijednom čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio. Reci: Samo vi čekajte, i mi ćemo, doista, čekati!*** (El-En'am, 158.)

A posebni je smrtni čas svakog čovjeka, jer se u tom trenutku pokajanje više ne prima. Dokaz tome je ajet: ***Uzaludno je kajanje onih koji čine hrdava djela, a koji, kad se nekom od njih približi smrt, govore: Sad se zaista kajem!, a i onima koji umru kao nevjernici.*** (En-Nisa, 118.)

Kažem: „Prihvata se pokajanje od svakog ko se pokaje od grijeha, pa makar taj grijeh bio i vrijeđanje vjere, pod uslovom da se ispune uslovi koje smo spomenuli. Međutim, treba znati da nekada određeni govor može biti nevjerstvo, ali onaj ko ga je izrekao ne izlazi iz vjere, jer postoji određeni razlog koji sprječava da se takva osoba proglašeni nevjernikom. Čovjeku koji kaže da je vrijeđao vjeru u stanju srdžbe kažemo: Ako je tvoja srdžba žestoka i do te mjere da nisi bio svjestan šta pričaš i ne sjećaš se šta si kazao, onda se ne donosi nikakav stav i nisi postao otpadnik, jer si kazao govor koji nisi ciljao. Svaki govor koji je izgovoren bez namjere i cilja da se izgovori ne povlači za sobom posljedice. Allah

Uzvišeni veli: ***Ali će vas kazniti ako pod zakletvom nešto namjerno učinite.*** (El-Maide, 89.)

Ukoliko neko izgovori riječi nevjerstva u stanju velike srdžbe do te mjere da nije svjestan šta govori, onda njegov govor se ne uzima u obzir, niti se takva osoba zbog toga proglašava odmetnikom od vjere, što znači da je njegov brak i dalje validan.

Međutim, čovjek mora, kada osjeti srdžbu, da je pokuša ukloniti, jer se navodi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, čovjeku koji mu je tražio savjet više puta, uvijek govorio: 'Ne srdi se.' Zato treba pokušati da se drži pod kontrolom i da traži utočište kod Allaha od šejtana, te da ukoliko stoji sjedne, a ukoliko sjedi legne. Kada se srdžba poveća, treba da abdesti, jer sve ovo utiče na nestanak srdžbe, a koliko li je samo ljudi koji žale zbog onoga što su uradili u stanju srdžbe, ali tada bude kasno.

(Medžmu'u fetava-š-šejh Ibn Usejmin, 2/152.)